

ви (всі дають гроші до Остапа шапки).

Роман: А з відки ви ідете?

Остап: З Буковини, ідем добрі люде, від воло-
ського краю.

Минетей: Зі всіх сторін убожина йде до Пре-
чистої Диви.

Роман: А ти донечко, як називаєшся?

Мартуся: Парася, дідова доня, мама на Буко-
вині померла.

Роман: Бідна дитина! На тобі осібно дитинко
і пяточок і ось паланичку. Помолися, за малою
дівчиною, сиріткою Мартунею (отирає незнатно
сльози).

Семен: Пора нам людоньки йти дальше. А ти
хлопче, як будуть туди йти люде, і питати за ком-
панією, скажи, що ми ось тут, при Лорчемці. Хо-
дім в Імя Боже.

Хор:

Під Твою милость, прибігаєм Богородице Діво,
молитв наших не презри в скорбих; но от бід із-
бави нас, Єдина, Чистая і Благословенная (се-
ред співу виходять).

Мартуся: Сховай Остапе гроші і паланицю,
в вечер будем їсти.

Остап: Щоби то знати, що дід не здогонить.
Ось такий ліс густий. А хто знає, чи він коли о-